

DRAMATIZOVANÁ KRÍŽOVÁ CESTA MLADÝCH

"Tebe podobní..."

Ľubomír Švorca

Bratislava 2015

O.A.M.D.G.

ÚVOD:

Na scéne sú stojace postavy, ktoré sa nehýbu. Akoby zastal čas. Pomedzi ne sa prechádza kňaz.

Kňaz:

Vždy som rád počúval príbehy ľudí. Boli pre mňa uistením, že každý ľudský jedinec je neopakovateľným stvorením a prežíva svoje jedinečné životné dobrodružstvo. Je to niečo veľkolepé! Sme hlavnými postavami a pisateľmi príbehov, meniacich myslenie celého sveta. Nikto nemôže prežiť presne to, čo my. Aj keď životné osudy môžu byť podobné, okolnosti sa vždy postarajú o určitú rozdielnosť medzi nimi. Pri svojom povolaní diecézneho kňaza som počul stovky, ba tisícky príbehov najrôznejších ľudí. Niektoré z nich boli naozaj humorné. Tie mi napadnú väčšinou ako prvé. Oveľa poučnejšie pre môj život však, musím skonštatovať, boli tie preniknuté bolesťou a smútkom.

Pozrie na nich.

Sú mi vzorom. Popri toľkom utrpení zachovať si čisté srdce. Utrpenie ich očist'ovalo, pripodobňovalo s Kristom. Blahoslavení čistého srdca, lebo uvidia Boha!

Ozvie sa veľký smiech.

Diabol: Ha, ha, ha. Kde vidia tvojho Boha? Vidia len utrpenie...

Kňaz: A práve svojím utrpením ťa porazil aj Boží Syn, ty rohatý šašo!

Diabol: Niektorých si možno získal, ale títo všetci naokolo budú moji! Si prehrál! Cena za vykúpenie života je príliš vysoká, nikdy nebude stačiť.

Kňaz: Zdvihne kríž a postavy na pódiu pokr'aknú.

Pane Ježišu,

chceme teraz predložiť pred teba všetky každodenné trápenia mladých ľudí, aby sme skrze ne mohli rozjímať o tvojom vykupiteľskom diele dokonanom na Kalvárii.

Vydávame sa s tebou na krížovú cestu, kľúčovú udalosť ľudských dejín. Otvor naše srdcia svojím Duchom, aby sme si čím hlbšie uvedomili, čo pre nás znamená tvoja obeta - nevyčerpatel'ný prameň milosti z ktorého môžeme čerpať každý jeden deň. Nech sme každým jedným krokom na tejto krížovej ceste bližšie k tebe.

1. ZASTAVENIE - ODSÚDENIE

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M1: Vidíš ho, dávaj si naňho veľký pozor.

M2: Prečo?

M1: Je z divnej rodiny, v jeho rodine sú samí alkoholici.

M2: Ale on možno taký nie je, odkiaľ to vieš?

M1: Povráva sa to, snád' bude iný ako tí, ktorých má okolo seba?

M2: Raz som sa s ním rozprával. Spomenul mi jeden zážitok. Odchádzali z klubu na futbalové sústredenie. S každým sa prišli rozlúčiť rodičia, len s ním nie. O pár minút sa v autobuse zdvihla veľká vlna smiechu, z okna videli spoluhráči jeho otca ako leží opitý pri jarku. Veľmi sa na neho hneval, ako tak mohol stratiť svoju dôstojnosť a vyhlásil, že on nikdy taký nebude...

Reflexia:

Súdy. Sú v skoro každej našej vete, či myšlienke. Tak ako súdime my iných, tak možno aj práve v tejto chvíli súdi niekto nás. Pripomínam si tú bezmocnosť, ktorá má zviaže vtedy, keď sa snažím byť sám sebou, žiť podľa dobra, ktoré vo mne je a v pohľade druhého vidím, že mi neverí, že si myslí o mne niečo úplne iné. Prečo súdime ľudí, najmä keď nepoznáme okolnosti za ktorých padli? Neskončili by sme my na ich mieste oveľa horšie?

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Pane Ježišu, Ty si jediný spravodlivý Sudca poznajúci úmysly srdc. Napriek tomu sme my trestajúci bičom našej pýchy odsúdili Toho, ktorý trestá bičom milosrdenstva. Vyznávame, že sme veľa zhrešili. Nechceli sme Kráľa vládnuceho láskou, pretože chcenie dobra pre iných sme vo svojej zvrátenosti pokladali za nespravodlivé. Daj, nech nám vedomie vlastnej hriechnosti nedovoľuje súdiť iných, ale nech slúži k prekonaniu zábran a zblíženiu sa s tými, ktorých súdime.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

2. ZASTAVENIE - NAŠE LIMITY A OBMEDZENIA

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž1.: Ako dopadol pohovor, zobrali Ťa?

Ž2.: Ani sa nepýtaj...Vraj nemám dostatočné jazykové znalosti, toľko som sa snažila, učila po nociach...

Ž1: Nezúfaj, veď máš mnoho darov a talentov, zoberú ťa na oveľa lepšie miesto.

Ž2.: Mojím snom však bolo pracovať práve tu... Len som bola málo pribojná, aj keď som vedela odpovedať...

Vieš. Bolo to už dávno. V prvom ročníku na strednej. Nedokážem na to zabudnúť. Skákali sme "cez kozu" na telesnej výchove. Všetky spolužiačky ju hravo preskočili. Išla som posledná a už som videla tie posmešné pohľady. Rozbehla sa... a potom miesto preskočenia zvalila kozu na zem. Zlomila som si ruku, keď som na druhý deň videla chlapca, ktorý sa mi páčil, ako sa mi aj on poza môj chrbát smeje stratila som všetku dôveru v samú seba a odvtedy to je iba horšie.

Reflexia:

Niekedy je ťažké veriť v našu jedinečnosť. Sú veci, v ktorých vynikáme, no v niektorých sme terčom posmechu a potupy. Práve znamením najväčšej potupy bol aj kríž. Pán Ježiš však úplne zmenil význam tohto symbolu. Už nie je znamením poníženia, ale víťazstva. Pri pohľade na naše životné kríže máme istotu, že kráča s nami sám pán Ježiš. Naše utrpenie môžeme obetovať a zmeniť na veľké víťazstvo. Niekedy môže byť pre nás aj samotná viera krížom pre ktorý si z nás robia posmech. Nehľadajme však Krista bez kríža, lebo nájdeme kríž bez Krista.

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Nebeský Otče, ten najväčší dar Tvojej nesmiernej lásky, aký si nám mohol darovať, tvojho jednorodného Syna sme zavesili na drevo kríža a zavraždili. Ty namiesto odplaty, ktorú by sme si boli zaslúžili, si to najväčšie zlo, aké si len vieme predstaviť, použil na to najväčšie dobro pre nás. Krvi Tvojho Syna by stačila len jediná kvapka na naše vykúpenie, on však trpel za nás do krajnosti.

Obdaruj nás silou, aby sme utrpenia prijímali nielen ako nutné zlo, ale ako možnosť priblížiť a pripodobniť sa Tvojmu Synovi.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

III. zastavenie - Priznať si slabosť

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L': Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M1: To je veľmi nespravodlivé, takéto dobré známky a teba chcú nechať robiť reparát, ved' ja tam pôjdem a tak im vynadám! Na môjho múdreho syna nebudú takto zasadnutí!

M2: Otec, nechaj tak. Prosím, nechod' tam.

M1: Prečo, tajíš mi niečo?

M2: Začalo to už vo februári, dostal som prvú päťku. Nechcel som, aby si ma považoval za hlúpeho, tak som tú známku sfaľšoval. Keď si však raz posunieš hranice, pôjdeš ďalej a ďalej, tak som to urobil ešte viackrát, až sa mi to úplne vymklo z pod kontroly a teraz budem mať okrem známok aj disciplinárne problémy.

M1: Synu, prečo si to urobil. Mohli sme ti pomôcť...Teraz si nás zahanbil, nie keby si vtedy povedal, že to nezvládaš...

Reflexia: Je ťažké priznať si, že už nevládzeme. Ženy, či muži, ako silno sa dokážeme tváriť pred ostatnými, keď vieme, že sme na pokraji síl. Je to však pravdivý obraz o nás? Kresťan by mal byť čitateľný a transparentný. Musí byť jasné komu patrí a koho miluje. Ježiš Kristus, hoci je pravým Bohom a človekom nehanbil sa padnúť pred nami. Nežime v pýche, že nás sa slabosť netýka. Aj pád je predsa pohyb dopredu...

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Milosrdný Otec, nauč nás žiť v pravde o sebe. Ty nás miluješ, aj keď sme hriešni a to ešte väčšou láskou, aby si nás pritahol naspäť do svojho otcovského náručia. Vieme, že dopúšťaš naše pády, aby sme si uvedomili našu závislosť na Tebe. Daj nám silu, aby sme po páde neostali ležať, ale čím skôr vstali, obmyli sa vo sviatosti zmierenia a pokračovali v ceste, ktorú si nám pripravil na Tvoju väčšiu česť a slávu.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L': Aj nad dušami v očistci.

IV. zastavenie - Plač matky

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M1: A u teba bolo čo tým najhorším, čo si v detstve zažívala?

Ž1.: Keď som počula, ako mama plače. Ničilo ma to a tiež som plakala. Myslela som si, že to je kvôli mne, ako aj ostatné problémy v rodine.

M1: A kvôli čomu to bolo?

Ž1. Otec ju psychicky týral, mama chcela mať ešte jedno dieťa, on je však povedal, buď dieťa alebo ona. Odvtedy žijeme s mamou sami, ale viem, že ona ho stále miluje...

Reflexia: Duševná bolesť je niekedy oveľa horšia ako telesná. Tá bezmocnosť, vidieť utrpenie a nedokázať pomôcť. Ženy-matky sú obdivuhodné bytosti, ich láska k svojim deťom častokrát prekonáva medze chápania tohto sveta. V dejinách ľudstva si ženy zakúsili toľko pohrdania. Ako Mária trpela, keď videla ako nespravodlivo pohrdajú jej najmilovanejším Synom. Ako sa stavíme my k tomu, keď počujeme ako ľudia urážajú Ježiša? A aký je vôbec náš vzťah k našej matke? Kedy sme jej naposledy poďakovali za náš život?

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Ježišu Kriste, možno ešte viac ako fyzické utrpenie Ti ubližoval pohľad na trápenie Tvojej Nepoškvrnenej Matky. Pre zásluhy Tvojho bolestného utpenia a bolestí Tvojej matky daj prosíme, aby sme napriek všetkým ťažkostiam vedeli budovať vzťah k našej matke a raz vedeli prijať na naše plecia vznešenú službu materstva a otcovstva.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

V. zastavenie - Dokázat' prijať pomoc

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L': Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž2: No jasné, zase si si neumyl po sebe ten riad! To je taký problém? Ty naozaj nevidíš ten neporiadok okolo seba? Že sa nehanbíš takto využívať svoju matku!

M2: Mohol by som si aspoň na 5 minút sadnúť? Mal som náročný deň v škole.

Ž2: A čo ja a môj deň? Najprv vás so sestrou odvieš do školy, celý deň byť v práci, nakúpiť, vysávala som, navarila som,...zdá sa ti, že toho mám málo?

M2: Dobre, dobre, prepáč! Idem ho umyť...

Ž2: Vieš čo? Už nemusíš!

Reflexia: Niekedy tak zúfalo túžime po tom, aby nám niekto pomohol a predsa pomoc tak často odmietame. Keby sa Šimon ponúkol dobrovoľne, bolo by to úplne iné. Ale prijať pomoc od niekoho, kto to robí nasilu? Naša pýcha a hrdosť nám to nedovolí a častokrát si povieme, že to radšej vyriešime sami, bez pomoci iných. To isté mohol urobiť aj Ježiš. Ale neurobil. Ponížil sa a prijal pomoc človeka. Aký paradox, sám Boh sa nechal milovať... tak prečo to neskúsime aj my?

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Ježišu, sme tak často slabí a potrebujeme pomoc. Prosíme, pripomínaj nám, že čo je slabé, to si si Ty vyvolil. Pomáhaj nám prekonávať pocit, keď nás naša slabosť ničí a keď si ju nechceme priznať. Chceme teraz nanovo vykročiť a nerobiť nič, len sa Tebou nechať milovať! Miluj nás, Pane.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

VI. zastavenie - Odraz Boha v iných

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

E: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž1: Môžem sa Ťa niečo spýtať?

Ž2: No skús.

Ž1: Prečo sa tak často rozprávaš s tým človekom, vieš, čo všetko v živote v živote vykonal?

Ž2.: Viem, ale tým všetkým ho previedol Boh, aby ho urobil silnejším. Treba byť nablízko každému človeku.

Ž1: Ja som sa tiež snažila. A vieš aké bola reakcia spoločnosti? Že sa mu vtieram a nie je to úprimné...

Reflexia: Každý z nás sa v živote stretol už s nejakým preňho výnimočným človekom. Pri pohľade naň pocíťujeme pokoj a šťastie. V jeho očiach ako by sme videli Ježišov milosrdný pohľad. Rozprávam sa však len s ľuďmi s ktorými mi je príjemne? Snažím sa lámať ľady medzi mnou a tými, ktorí mi nie sú sympatickí?

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Nebeský Otec, ďakujeme Ti, že si nám poslal do cesty mnohých úžasných a inšpirujúcich ľudí, v ktorých tak silno cítime Tvoju pečať. Chráň nás od elitárstva, aby sme si nevyberali ľudí, s ktorými my chceme byť, ale tých, ktorých chceš skrze nás osloviť Ty, aby sme vytvorili jedno veľké spoločenstvo lásky okolo Teba a slúžili jeden druhému.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

E: Aj nad dušami v očistci.

7. ZASTAVENIE – Opäť sa postaviť...

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M1: Spoliehal som sa na Teba, že tú prácu dokončíš. Dohodli sme sa.

M2: Mrzí ma to, nestihol som to.

M1: Aha, tak teba to mrzí? Nestalo sa to po prvýkrát. Ja hlúpy, že som ti ešte dával druhú šancu. Dôveroval som Ti, ale zase si sklamal...

Reflexia: Keď padneme raz, tak si ešte ľahko nájdeme nejakú výhovorku. Ale keď padneme druhýkrát, zrazu sme v očiach tých druhých zaškatulkovaní ako tí, ktorí to vždy pokašľú a na ktorých sa nedá spoľahnúť. Kol'kokrát sme sa cítili ako tí, čo za nič nestoja. Tak často padáme v tých istých veciach, naše spovede sú ako "cez kopirák" a niekedy je naším najväčším krížom priznať si koreň všetkých hriechov. Áno, je to pýcha. Radi si pripisujeme aj zásluhy iných. Pred svetom sme si predsa nasadili masku silných ľudí, ktorí nerobia chyby. Aj Ježiš padol. Zas a znova. Zakúsil tvrdú zem i posmešky od tých, ktorých miloval. Pokorne to prijal a jeho slabosť pomýlila všetkých. V očiach tohto sveta sa stal sa úplne zraniteľným, aby sa mohol nechať zdvihnúť svojím Otcom, ktorý je silnejší ako každá slabosť. Túžime byť oslobodení od našej pýchy.

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Pane, sme tak hriešni. Ty vidíš každý jeden náš pád, každé zlyhanie, aj to, ako sme sklamali tých, ktorí nás milujú. Mrzí nás to. Otče, vieme, že znovu padneme. Ale svojimi pádmami chceme vydávať svedectvo o Tebe. Že hoci sme slabí, Ty prichádzaš, aby si nás zdvihol z prachu a špiny, v ktorej sa nachádzame. A hoci sa to bude zdať ako prehra, vieme, že práve vtedy zvíťazíme. Daj, nech sa už nevzpierame tomuto krížu, ale nech svedčíme o Tebe a Tvojej sile.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

8. ZASTAVENIE – Plačúci

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž1: Ako sa máš, stalo sa niečo?

Ž2.: Ale úplne strašne. V škole katastrofa...na matike si profka myslí, že nemám celé dni nič iné na práci, len počítať trápnych milión príkladov, ktoré nám dala...a dnes ma vyhodil dejepisár, že som sa rozprávala cez hodinu...no ale kto ho má počúvať, keď si mrmle popod nos a nič mu nerozumieť... a ešte teraz musím ísť na nemčinu do jazykovky a potom po sestru do školy. Och, prečo vždy ja?

Ž1.: No máš toho veľa. A čo doma?

Ž2.: Doma? Hmmm, celé dni makám ako taký kôň a ani trochu vd'aky. Mám pocit, že ich vôbec nezaujíma, ako sa mám. A ešte aj s frajerom som sa pohádala...no celé zle...

Reflexia:

Plakať a smútiť je dobré a úplne normálne. Dokonca aj muži sú schopní plakať. Hovorí sa, že slzy nie sú prejavom našej slabosti, ale toho, že sme dokázali byť silní až príliš dlho. Existuje veľa vecí, ktoré nás oberajú o radosť alebo nás trápia. Máme toho veľa v škole, doma, v práci. Ale jediné, čo niekedy robíme, je že sa sťažujeme všetkým okolo nás a častokrát znechutíme deň aj tým druhým. Tragédiou je upadnúť do zúfalstva. Zvíťazíš, keď začneš tešiť druhých, hoci sám potrebuješ útechu. Keď sa Ježiš stretol s plačúcimi ženami, poznal ich problémy a dokonca im to aj povedal. Ale vedel, že oveľa dôležitejšia je aktívna pomoc. Depresívnymi rečami nič nevyriešime. Ježiš zobral kríž a niesol ho. Za ne, za teba, za mňa.

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Pane, ďakujeme Ti, že môžeme za Tebou kedykoľvek prísť a povedať Ti, čo nás trápí. Vieme, že si tu pre nás a poznáš riešenie aj zdanlivo neriešiteľných situácií. Vieme aj to, že častokrát nariekanie, sťažovanie a rozčuľovanie nikam nevedie. Prosím, pomáhaj nám, aby sme nezostali uviaznutí v smútku a trápení, keď sa veci okolo nás zrazu rúcajú. Nechceme upadať do zúfalstva, ale oslavovať Ťa za každých okolností. Veríme, že keď pôjdeme za Tebou, hoc ranení a ubolení, vtedy ťa nájdeme a náš smútok sa premení na radosť.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

9. ZASTAVENIE – Hranica zvládnutia

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

E: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M2: Je mi to veľmi ľúto, váš otec zomrel. Robili sme, čo sa dalo.

Ž2 Nie! To nemôže byť pravda, veď ste povedali, že sa mu zlepšil stav...

M2: Chceli sme mu pomôcť. V izbe sú jeho veci...

Ž2: Tak veľa som sa modlil a Boh dopustí toto? Ja mu dokážem, že viem žiť aj bez jeho prikázaní... aj tak nemá zmysel veriť...

Reflexia: Kde sú naše hranice? Hranice toho, čo dokážeme zvládnuť a hranice toho, kam sme schopní zájsť vo svojej hriešnosti? Naozaj nás utrpenie oprávňuje konať zlo? Ježišu, Ty si padol aj za naše najťažšie hriechy. Nikdy nemôžeme zájsť tak ďaleko, aby nás Božie milosrdenstvo nepritiahlo k sebe. Vstaňme čím skôr z bahna našich hriechov, najmä keď poznáme cestu k Otcovi. Cieľ je blízko, ani Pán to nevzdal pred koncom.

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Večný Bože, už v raji človek zhrešil, čo označilo našu ľudskú prirodzenosť. Je až nepochopiteľné, ako ďaleko dokáže človek utiecť od svojho Stvoriteľa. Nikdy nedopušť, aby sme vo chvíli smrti boli ďaleko od Teba. Vyveď nás z temnôt hriechu, aj keď si myslíme, že pre nás už niet cesty späť, aby sme boli živým príkladom toho, ako mŕtvych kriesiš k životu.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

E: Aj nad dušami v očistci.

10. ZASTAVENIE – Odhalená intimita

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M1: Je to smiešne, že ty skoro dospelá žena sa bojíš ísť večer sama po meste.

Ž1.: To s takýmto prístupom nikdy nepochopíš.

M1: Tak mi to konečne povedz. Nech ťa dokážem pochopiť...

Ž1.: Bola som malé dieťa, išla som večer z adorácie domov, prepadol ma starý, ohavný muž a obral ma o to, čo som chcela venovať svojmu budúcemu manželovi... Cítila som sa veľmi vinná, aj keď viem, že som za to nemohla...

Reflexia:

Keď siahne niekto na našu čistotu, ako by odhalil aj všetky tajomstvá našej duše, zmenil našu identitu. Všetci sa tvária, že sexualita je našou súčasťou a preto si s ňou môžeme nakladať tak ako chceme. Ona je však naším darom pre toho druhého. Akú hodnotu má žena v očiach muža, keď pred ním už s niekoľkými inými intímne žila alebo naopak? Boh nás miluje takých ako skutočne sme, takých ako nás stvoril, aj keď je naša sexualita poznačená, alebo iná ako u väčšiny. Muži, ženy sú krásne a nežné bytosti stvorené Bohom, nestráhajte z nich šaty svojím žiadostivým pohľadom.

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Náš Spasiteľ, Ježišu Kriste, dopustil si, aby z Tvojho svätého tela zvrhli vojaci strhli aj poslednú časť ľudskej dôstojnosti, aby si nám ukázal, aká dôležitá je naša čistota. Duchu Svätý, daruj nám dar sily, aby sme odolávali žiadostivosti a nespútaným vášňam. Keď sme padli, pomôž nám opäť si obliecť rúcho nevinnosti a žiť Tebe milým životom, aby sme stále patrili Tebe a kráčali po ceste lásky, ktorú si pre nás Ty vyvolil.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

11. ZASTAVENIE – PRIBÍJANIE NA KRÍŽ

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž1.: No čo, ako skúška z anatómie? Áčko?

Ž2.: Neurobila som.

Ž1: Ty? Nesranduj. Veď si sa učila celý semester!

Ž2.: Hej, učila a poctivo som si vypracovala všetky otázky. Bolo toho fakt veľa a bolo to náročné, ale venovala som tomu čas.

Ž1: Tak čo sa potom stalo?

Ž2: No moji spolužiaci to mali všetko v mobiloch a keďže sa profka nepozerala, tak si to celé opísali z telefónov a dostali Áčka. Mne sa nezдало, prečo mám FX, keď som to relatívne vedela. Bola som za ňou a spýtala som sa jej, že čo mám zle. A vieš čo mi povedala? „Nemáte nič zle, slečna, ale porovнала som si najlepšiu písomku zo skupiny a tú vašu a zistila som, že mi to nestačí. Prídite si to napísať ešte raz.“ Vyznela som ako úplne blbá. Niekedy rozmýšľam, či sa vôbec ešte oplatí byť poctivou...

Reflexia: V našom živote je veľa situácií, keď si povieme, že to už nemá význam a máme chuť všetko zabaliť. Vyberáme si, či zaklamať, keď na to nikto nepríde, či sa modliť, keď sa mi chce ísť radšej na internet, či pomôcť bezdomovcovi, keď to za nás môže urobiť niekto iný. Sú to všetko také malé sebectvá, ktoré zabíjajú lásku. Aj v týchto situáciách sa Ježiš zas a znova vydáva do rúk ľudí a čaká, či vezmeme kladivo a klince a udrieme. Ako sa zachováme?

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Kriste, priateľ náš, si pribitý na kríž. Už sme si na to tak zvykli, že si ani neuvedomujeme, že sme to my, kto Ťa na ten krížil pribil. Tak často chodíme načerpať k Tebe živej vody, potom však všetko zahodíme a do klinčov tvrdo udierame. Odpusť nám, že Ťa prebodávame vecami, ktoré sú nám prednejšie ako Tvoja láska. Ako často zabúdame, že to Ty si nás naučil milovať. Sám veľký Boh sa k nám znížil. Máš pribité nohy, no stále chodíš hľadať po všetkých cestách, čo sa bolo stratilo. Máš pribité ruky, no stále nás nežne objímaš. Ty jediný si dokonale milosrdný a spravodlivý zároveň. Daj, nech budeme pri poslednom súde spútaní lanami lásky k Tebe.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

12. ZASTAVENIE – SMRŤ PRE ŽIVOT

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž1: Nevieš, prečo Anka nenastúpila do tohto ročníka? Ved' skúšky dokončila medzi prvými...

Ž2: Vraj je vážne chorá.

Ž1: Ako to?

Ž2: Bola robiť dobrovoľníčku v Afrike, chcela pomáhať a nakazila sa pritom málo známym vírusom...

Reflexia: Hľadím na kríž.

Hľadím na kríž a tu sú všetky slová zbytočné...

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Nepoškvrnený Baránok, ani si neuvedomujeme v túto chvíľu, čo pre nás znamená Tvoja smrť na kríži. Objal si celé stvorenie svojou láskou a tento príbeh lásky nikdy neskončí. Nikdy si to nezaslúžime, ale prosíme Ťa, aby sme boli v našich životoch čo najviac hodní mena kresťan. Nech svet okolo nás vidí, ako veľmi sa nás dotkla Tvoja obeta a preto túžime vydávať svedectvo dobrej zvesti.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

13. ZASTAVENIE - Keď nádej zomiera

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Ž1: Ahoj Emka, máš sa?

Ž2.: No...v rámci možností

Ž1: A čo Karol? Ako idú prípravy na váš veľký deň?

Ž2: No...vlastne...ani neviem ako ti to povedať ...my...rozišli sme sa, pred pár dňami....

Ž1: Rozišli?! Ved' ste boli zasnúbení...a...

Ž2: Hej, boli...minulý čas....ešte stále som z toho mimo

Ž1 Ach, Emka, je mi to tak ľúto...

Ž2: Mmmm... ďakujem. A ešte stále ho milujem. Neviem, čo mám robiť ...

Reflexia: Medzi najdôležitejšie, no zároveň najkrehkejšie veci tu na zemi patria vzťahy. Každý z nás pozná pocit, keď nás ten druhý zranil, opustil alebo odišiel. Je ťažké zrieknuť sa svojich snov, túžob a plánov. Ešte horšie je, keď sa máš zrieknuť vzťahu, na ktorom ti záležalo. Ako je možné, že tak veľmi milujem a ten druhý o mňa nestojí? Snád' moja láska nezapálila jeho srdce? Prečo musím veľakrát milovať tajne, aby som neprišiel o úžasné priateľstvo? Vtedy sa pýtaš: Malo toto celé vôbec nejaký zmysel? Svet ti povie: LET GO (nechaj ísť v zmysle človeka), ale skús to zameniť na LET GOD (nechaj Boha v zmysle pôsobiť). Keď Ježiša pochovali, drvivá väčšina si myslela, že zazvonil zvonec a rozprávke je...lenže my vieme, že toto nebol koniec. Keby sme Boha plne pochopili ľudským rozumom, nebol by Bohom. Preto, aj keď sa teraz nachádzaš v temnote hrobu, nezabúdaj, že po smrti každého z nás prichádza vzkriesenie.

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Pane, ty vieš, ako nám to láme srdce zakaždým, keď sa musíme zriecť niekoho, či niečoho na čom nám záležalo. Už veľakrát sme sa nachádzali v situáciách, keď naša domnelá nádej zomrela a naše srdcia boli smutné až na smrť. Ty si jediný a nemenný Boh a aj keď náš plán A nevyjde, Ty máš v zálohe ešte celú abecedu. Uč nás Pane bezhraničnej dôvere v Teba, aby sa naša omylná ľudská vôľa odovzdala tomu, čo chceš Ty.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

14. ZASTAVENIE - Koniec a začiatok

K: Klaniame sa ti Kriste a dobrorečíme ti.

L: Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

M1: Každý o tom hovorí. Michal, ten chalan od vedľa spáchal samovraždu.

M2: Počul, skutočne ma mrzí, že som nikdy nepovedal ako mi na ňom záleží, on bol veľmi hlbavý človek.

M1: Možno to urobil preto, lebo sa cítil byť iným ako väčšina jeho spolužiakov, ktorá si užívala života. Bol preto často veľmi opustený...Stratil všetku nádej.

M2: Ako to naozaj bolo sa už asi nikdy nedozvieme...

Reflexia: V dejinách sa mnohokrát opakovala túžba človeka po nesmrteľnosti, po tom stať sa pánom nad životom a smrťou. Vidím na kríži zabitého toho, ktorý je skutočným Pánom nad životom a smrťou. Ak by naše náboženstvo malo byť výmyslom ľudí, nevymysleli by si skôr nejakého silného vládára, ako v očiach mnohých umučeného zločínca? Človek však stále neprestal túžiť po rozhodovaní o živote... Potraty, eutanázie, samovraždy mladých ľudí... Kristus zomrel, aby sme my žili. Vzkriesil Lazára i vstal z mŕtvych, aby sme uverili, že život nemá konca. Alebo patríme medzi tých, ktorí neuveria ani keby niekto zmŕtvychvstal? Ako viac nás mohol Ježiš presvedčiť o svojej láske, ak by nám nestačila jeho smrť?

Modlitba: (Modlí sa ju celé zhromaždenie) Darca nádeje, keď si nám otvoril brány nebeského kráľovstva celá Cirkev zajasala veľkonočnou radosťou. Už nikdy nechceme zažiť pocit beznádeje, že skončíme zatratení. Daj nám živú vieru, aby sme si nikdy nezúfali a neupadli do sivej priemernosti. Nech nám Tvoj Duch osvecuje myseľ, aby sme našli riešenie každého problému. Naplňaj nás svojou láskou, aby sme si navzájom pomáhali na ceste do nebeského kráľovstva a naveky sa tam radovali z Tvojej prítomnosti.

K: Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

L: Aj nad dušami v očistci.

ZÁVER: Diabol leží na zemi a stoná. Vedľa neho je kňaz a sú obkolesení postavami sledujúcimi ich spoza kríža.

Kňaz: Prečo sa rozhodol proti Bohu? Mohli sme všetci vytvoriť jedno veľké spoločenstvo lásky...

Diabol: Nikdy, ja nikoho nepotrebujem, všetko zvládnem sám.

Kňaz: Všetko zvládne, ale nikdy nebude vedieť, aké je to byť milovaný.

Diabol: Pod', porozprávam Ti o tom, že vy ste len figúrky a Boh sa s vami len hrá!

Kňaz: Ty luhár, čo miešaš pravdu a lož. Je zlé s Tebou vôbec hovoriť a opantať sa tvojimi polopravdami. Chod' preč od všetkých mladých v našom meste!

Nebeský Otec,

to Ty sám si k nám prehovoril vo svojom Synovi. Sme šťastní, že stále máme možnosť zmeniť naše životy a vložiť sa do Tvojich rúk.

Ježišu, vďaka! Spravil si pre nás to, čo by ani žiadny človek pre nás nespravil. Nech nás posilňuje vedomie Tvojej lásky, aby sme sa odvážili vykročiť po Ceste, ktorou si Ty a nikdy z nej nezisť.

Duchu Svätý, zostúp v túto chvíľu na nás, naplň nás svojimi darmi, aby sme skutočne nábožne prežili blížiacu sa sviatku a zmrŕvychvstali k novému životu.

Amen!